

ประโยค ป.ธ. ๔

แปล ไทยเป็นมคธ

สอบ วันที่

๒๕๖

ภาค ๑ หน้า ๑๑๖-๑๑๗

๑. ได้ยินว่า นายจุนทสุกริกนั้น ฆ่าสุกรทั้งหลายกินบ้าง ขายบ้างเลี้ยงชีวิตอยู่สิ้น ๕๕ ปี ฯ ในเวลาข้าวแพง เขาเองเกวียนบรรทุกข้าวเปลือก ไปสู่ชนบท แลกลูกสุกรบ้าน ด้วยข้าวเปลือกประมาณ ๑ ทะนานหรือ ๒ ทะนาน บรรทุกเต็มเกวียนแล้วกลับมา ล้อมที่แห่งหนึ่งดูจคอก ข้างหลังที่อยู่ แล้วปลุกผักในที่นั้นนั้นแล เพื่อลูกสุกรเหล่านั้น, เมื่อลูกสุกรเหล่านั้น กินกอกผักต่าง ๆ บ้าง สรีรวิญชะ (คุฏ) บ้าง ก็เติบโตขึ้น, (เขา) มีความประสงค์จะฆ่าตัวใด ๆ ก็มัดตัวนั้น ๆ ให้แน่น ณ ที่ฆ่าแล้ว ทบด้วยข้อน ๔ เหลี่ยม เพื่อให้เนื้อสุกรพองหนาขึ้น รู้ว่าเนื้อหนาขึ้นแล้ว ก็ง้างปากสอดไม้เข้าไปในระหว่างฟัน กรอกน้ำร้อนที่เดือดพล่าน เข้าไปในปากด้วยทะนานโลหะ ฯ น้ำร้อนนั้น เข้าไปเดือดพล่านในท้อง ขับกรีสออกมาโดยส่วนเบื้องต่ำ (ทวารหนัก), กรีสน้อยหนึ่งยังมีอยู่เพียงใด ย่อมออกเป็นน้ำขุ่นเพียงนั้น เมื่อท้องสะอาดแล้ว, จึงออกเป็นน้ำใส ไม่ขุ่น ฯ ที่นั้น เขาจึงราดน้ำที่ยังเหลือบนหลังสุกรนั้น ฯ น้ำนั้นลอกเอาหนังดำออกไป ฯ แต่นั้นจึงลงขนด้วยคอบหม้อแล้ว ตัดศีรษะด้วยดาบอันคม ฯ รองโลหิตที่ไหลออกด้วยภาชนะ เกล้าเนื้อด้วยโลหิตแล้วบึ่งนั่งรับประทานในท่ามกลางบุตรและภรรยา ขายส่วนที่เหลือ ฯ เมื่อเขาเลี้ยงชีวิตโดยทำนองนี้แล, เวลาได้ล่วงไป ๕๕ ปี ฯ เมื่อพระตถาคตประทับอยู่ในทวารวihar, การบูชาด้วยดอกไม้เพียงกำหนึ่งก็ดี การถวายภิกษาเพียงทัพพีหนึ่งก็ดี ชื่อว่าบุญอันน้อยหนึ่งก็ดี มิได้มีแล้วสักวันหนึ่ง ฯ ครั้งนั้น โรคเกิดขึ้นในสรีระของเขา ฯ ความเร่าร้อนในอเวจีมหานรก ปรากฏแก่เขาทั้งเป็นที่เดียว ฯ ขึ้นชื่อว่าความเร่าร้อนในอเวจี ย่อมเป็นความร้อนที่สามารถทำลายนัยน์ตาของผู้ขึ้นดูอยู่ในที่ประมาณ ๑๐๐ โยชน์ได้ ฯ

๑. ได้ยินว่า นายจุนทสุกริกนั้น **ฆ่า**สุกรทั้งหลายกินบ้าง ขายบ้าง เลี้ยงชีวิตอยู่สิ้น ๕๕ ปี ฯ

๑ โส กิร ปญจปณณาส วสุธานี สุกเร **วธิตวา** ขาหนุโต จ วิภิกเณนุโต จ ชีวิตัง
กปเปลิ ฯ

ในเวลาข้าวแพง เขาเองเกี่ยว**บรรทุก**ข้าวเปลือก ไปสู่ชนบท **แลก**ลูกสุกรบ้าน ด้วยข้าวเปลือกประมาณ ๑
ทะนานหรือ ๒ ทะนาน บรรทุกเต็มเกี่ยวแล้วกลับมา ล้อมที่แห่งหนึ่ง**ดุดอก** ข้างหลังที่อยู่ แล้วปลุกผักในที่นั้น
นั้นแล เพื่อลูกสุกรเหล่านั้น,

ฆาตกาเล สกเณน วิหิ **อาทาย** ชนบท คนฺตวา เอกนาพิทุรินาพิมตฺเตน คามสุกรไปตเก
กีณิตวา สกฏํ ปฺเรตวา อาคนฺตวา ปจฺจมานิเวสเน **วขํ** **วिय** เอกภูฐานํ ปริกฺขิปิตวา ตตฺเถว
เตสํ นิวาปี โรเปตวา

เมื่อลูกสุกรเหล่านั้น กินอกผักต่าง ๆ บ้าง สรีรวลัญชะ (ดูถ) บ้าง ก็**เติบโตขึ้น**, (เขา) มีความประสงค์จะฆ่าตัว
ใด ๆ ก็มัดตัวนั้น ๆ ให้แน่น **ณ ที่ฆ่าแล้ว** ทุกด้วย**ฉ้อน ๔ เหลี่ยม** เพื่อให้เนื้อสุกรพองหนาขึ้น รู้ว่าเนื้อหนา
ขึ้นแล้ว ก็ง้างปาก**สอดไม้เข้าไป**ในระหว่างฟัน กรอกน้ำร้อนที่เดือนพล่าน เข้าไปในปากด้วยทะนานโลหะ ฯ

เตสุ นานาคจฺเณ จ สรีรวลญชฌจ ขาทิตวา **วทุตฺมิเตสุ** ยํ ยํ มาเรตฺกามา โหติ ตํ ตํ
อาพ้าหเน **นิจฺจลํ** พนฺธิตฺวา สรีรมัสสส อุกฺขมายิตฺวา พหลภาวตฺถํ **จตุรสฺสมุคฺคเรน** โปเถตฺวา
พหลมโส ชาโตติ ญฺตฺวา มุขํ วิวริตฺวา ทนฺตฺนฺตเร ทณฺทกํ ทตฺวา โลหนาพิยา **ปฏกฺกุณฺธิตํ**
อฺณโหทกํ มุখে อาสิณฺจติ ฯ

น้ำร้อนนั้น เข้าไปเค็ดพลาเนในท้อง **ขับ**กรีสออกมาโดยส่วนเบื้องต่ำ (ทวารหนัก), **กรีส**น้อยหนึ่ง ยังมีอยู่**เพียง**ได้ ย่อมออกเป็น**น้ำขุ่นเพียงนั้น** เมื่อท้องสะอาดแล้ว, จึงออกเป็น**น้ำใส** ไม่ขุ่น ๆ ที่นั้น เขาจึงราดน้ำที่ยังเหลือบน หลังสุกรนั้น ๆ น้ำนั้นลอกเอาหนึ่งคำออกไป ๆ

ตำ กุจฉิยัม ปวิสิตวา ปกุกกุฉิตัม กรีสัม **อาทาย** อโรภาเคน นิกุขมิตวา **ยาว** โถกัม **กรีสัม** อตติ **ดาว** **อาวิลัม** หุตวา นิกุขมตี สุทุเช อุทเร **อจฺฉัม** อนาวิลัม นิกุขมตี ๆ อถสฺส อวเสสฺส อุทกัม ปิฏฺฐิยัม อาสิญฺจตี ๆ ตำ ภาพัจจम्मํ อุปฺปาเตตฺตวา คจฺฉตี ๆ

แต่นั้นจึง**ลง**ชน**ด้วย**คบ**หม้า**แล้ว ตัดศีรษะด้วยดาบ**อันคม** ๆ **รอง**โลหิตที่ไหลออกด้วยภาชนะ **เคล้า**เนื้อด้วยโลหิต แล้วปิ้งนึ่งรับประทานในท่ามกลางบุตรและภรรยา ขายส่วนที่เหลือ ๆ เมื่อเขาเลี้ยงชีวิตโดยทำนองนั้นแล, เวลาได้ ล่วงไป ๕๕ ปี ๆ

ตโต **ติณฺฏกฺกาย** โลมานิ **ฉาเปตฺวา** **ติณฺฏเห**น อสินา สีสัม ฉินฺหตี ๆ ปคฺคฺฆรณตัม โลหิตัม ภาชเนน **ปฏิกฺคเหตฺวา** มंसัม โลหิตေန **มทุทิตฺวา** ปจิตฺวา ปุตุตฺตทารมฺชฺฉเณ นิลินฺโน ขาทิตฺวา เสสฺสัม วิกุกฺกเณตี ๆ ตสฺส อิมินา นียาเมเนว ชีวิตัม กปฺเปเนตสฺส ปญฺจปณฺเณส วสุสฺสานิ อติกฺกนฺตานิ ๆ

เมื่อพระตถาคตประทับอยู่ในธรรมาสน์ การบูชาด้วยดอกไม้เพียงกำหนึ่งก็ดี การถวายภิกษาเพียงทัพพีหนึ่งก็ดี ชื่อว่า บุญอื่นน้อยหนึ่งก็ดี มิได้มีแล้วสักวันหนึ่ง ๆ ครั้งนั้น โรคเกิดขึ้นในสรีระของเขา ๆ ความเร่าร้อนในอเวจีมหานรก ปราภฏแก่เขาทั้งเป็นที่เดียว ๆ ขึ้นชื่อว่าความเร่าร้อนในอเวจี ย่อมเป็นความร้อนที่สามารถทำลายนัยน์ตาของผู้ยืนดู อยู่ในที่ประมาณ ๑๐๐ โยชน์ได้ ๆ

ตถาคต ธรรมาสน์ เวสนุต เอกทิวส์ปี **บุปผมฤตมุตเตน** ปุชา วา กุญจุมตตภิกขาทานัน วา
อณญัน วา กิณจิจิ ปุณญัน นาม นาโหสิ ฯ อถสส สรีเร โรโค อุปปชชชช ฯ ชีวนตสเสว
อวีจิมหานิรย**สนตาไป** อุปปชชชชชช ฯ อวีจิสนตาไป นาม โยชนสเสว ฐตฺวา โอลเณตสเสว อภิชชิ
ภินทนสมตฺโถ ปริฬาโ โหติ ฯ